



Wij waren vandaag ondeugend,
Wij vochten met elkaar,
Maar Janneman is begonnen,
Omdat wij zijn knickers wonnen,
Hij sloeg er maar op — dáár, dáár.

Toen riep ik: „Wát, stoute jongen,
Ik láát me door jou niet slaan”.
Dat hij niet gewóón kon spelen,
Bekon ons allang te vervelen,
Wij zijn toen aan 't vechten gegaan.

Moe zei: „'k Vin jullie niets aardig,
Want broer is nog zoo klein,
Leer toch 's in vrede te leven
En Jantje wat toe te geven,
Kom! Jullie moest wijzer zijn.”

Maar vóór we gingen slapen,
Vond Moe ons toch weer zoet.
't Is beter, wat te verdragen,
Dan altijd elkaar te plagen,
En nu is alles weer goed.

C. v. D. VECHT.

